

Комитетъ имаше рѣдовни засѣданія и имаше корреспонденціи и съ Военачалника Княза Горчакова, и съ Генерала Будберга, относително до сѫставяньето и поддържаньето на волинтиритѣ. Като се убѣдихъ вижда се Букурещкитѣ Бѫлгари, че той Комитетъ успѣва добре, и зема дѣятелно и симпатично участіе въ сѫставяньето и нарѣжданьето на волинтиритѣ: пожелахъ по отсетнѣ и други нѣкои да влѣзатъ въ той Комитетъ, и да зематъ и тѣ участіе въ разглежданьето на дѣлата, относящи се до волинтиритѣ, за които и по долу ще разкажимъ. Тукъ ние считамъ за своя должностъ: най напрѣдъ да спомянемъ че за организаціята и обученіето на волинтиритѣ, най много сѫдѣйствова покойнія Александръ Хаджи Россети (хаджи Руссеъ) отъ Русчукъ, който по него време бѣше Профессоръ въ военното Училище въ Букурещъ; и имаше чинъ Капитанъ. Той си напуснѣ службата и като горѣщъ патріотъ що бѣ, завзе се да устрой и да обучи Бѫлгарскитѣ волинтири, и испрѣжляше това съ най голѣмѣ дѣятелностъ и родолюбиво усердіе. Той се зовѣше по него време А. „Хаджикъ.“ Въ приготовленіето на дрѣхи и други потребности за волинтиритѣ, както и въ раздаваньето на заплатитѣ ѹмъ, бѣше опредѣленъ покойнія Д-ръ Селимицки; но имаше твѣрдѣ много оплакванія врѣхъ него отъ страна на волинтиритѣ, че правялъ злоупотрѣблението въ раздаваньето на заплатитѣ и въ приготовленіето на дрѣхитѣ ѹмъ. По него време горѣупомянутитѣ Членове на Комитетъ-тѣ се представихъ и посѣтихъ званично и Военачалника Княза Горчакова, и Княжескія Намѣстникъ Генерала Будберга, който се изрази най благоволно за бѫлгарскитѣ волинтири, и каза на г. г. Членоветѣ на Комитета: че волинтиритѣ се отнасятъ като моми (*comme des demoiselles*), и прибави, че ще яви за това и на Н. В. Царь Николай, съвременно изрази кѫмъ г. г. Членоветѣ на Комитета своята благодарность за патріотическитѣ ѹмъ трудове. —

Когато вечъ се рѣши, за да отиджтѣ и бѫлгарскитѣ волинтири да зѫмнатъ участіе въ войната срещу Турцитѣ и за